

มาตรฐาน "สมาร์ทนาชีวิต" กันเถอะ

● น้ำเสนอยเมือง 19 มี.ค. 2561

ช่วงหนึ่งถึงสองสัปดาห์มานี้ ข่าวกรณีการทุจริตเงินกองทุนเสมอพัฒนาชีวิตด้วยวงเงินที่ตั้งใจไว้ 88 ล้านบาท ถือเป็นเรื่องที่นา闷าใจอย่างมากที่เกิดขึ้นแก่การศึกษา เพราะกองทุนเสมอพัฒนาชีวิตเป็นกองทุนที่ก่อตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อช่วยเหลือและมอบโอกาสทางการศึกษาแก่เด็กหญิงที่อยู่ในภาวะยากลำบาก

หูลังจากเป็นข่าวดังขึ้นมา ดร.อุاثร์ จันทวิมล อธิตรองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
ผู้ผลักดันให้เกิดเป็นกองทุนเพื่อเด็กหญิงด้อยโอกาสทางการศึกษา ถึงกับบอกว่า พอทราบเรื่องมาก่อนบ้างแล้ว
ก็พยายามสืบดูรายตัวเองอยู่ เพราะทางโรงเรียนสอนความมารยาทไม่ได้รับเงิน พอยุบเป็นข่าวขึ้นมา ก็รู้สึกตกใจมาก
ไม่คิดว่าจะกล้าทำกันขนาดนี้ เพราะรู้หงั้นว่ากองทุนนั้นตั้งขึ้นมาโดยมีวัตถุประสงค์อะไร
และตอนนี้ที่ตั้งกองทุนก็ได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาบริหาร และพิจารณาอนุมัติงบประมาณ
โดยมีปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธาน มั่นใจว่ามาตราการราวางไว้อย่างรัดกุมแล้ว แต่ก็ยังมีช่องให้ยกยอก
ทุจริตกันได้อีก

ถึงตอนนี้เรื่องความ คงต้องปล่อยให้เป็นไปตามกระบวนการทางกฎหมาย
แต่เรามาพึงที่มาของการตั้งกองทุนスマ帕ณนาชีวิตจากผู้ก่อการตีกันเดียว ดร.อาทิตย์ เลาวะ ตอนนั้น
เป็นรองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้รับมอบหมายให้ดูแลฝ่ายกิจการพิเศษ ซึ่งในสมัยนั้นรัฐบาล “ชวนหลีกภัย”
ได้ประกาศนโยบายแกบัญชาติ เออดส์ และบัญชาเด็กในธุรกิจทางเพศ
ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการชูตนั้นต้องเข้าไปร่วมในการรณรงค์แกบัญชาดังกล่าว
กระทรวงศึกษาธิการจึงต้องลงใบศึกษาข้อมูลก่อน โดยไปที่หน่วยงานราชการบางหน่วย
และลงไปที่จังหวัดทางภาคเหนือ 2 จังหวัด โดยจัดสัมมนารวมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จนทำให้ทราบว่า
ปัจจัยที่ทำให้เด็กหันยังต้องเข้าไปอยู่ในวงวนอาชีพธุรกิจทางเพศ มาจาก 4 ปัจจัยหลัก คือ 1. พ่อแม่หารัง มีพ่อเลี้ยง
แม่เลี้ยง 2. พ่อ/แม่ตาย หรือ ติดคุก หรือมีหนี้สินมาก 3. มีคนในครอบครัวเคยอยู่ในธุรกิจทางเพศและ
4. คนในชุมชนที่พากอาศัยโดยไปประกอบธุรกิจทางเพศ สรุปง่าย ๆ วาสาเหตุ คือ ค่านิยม ตามเพื่อน ยกจน
โดยโอกาสทางการศึกษา

“เมื่อได้ข้อมูลมาแล้ว วิธีการแก้ปัญหาของกระทรวงศึกษาธิการที่ช่วยเหลือเด็กได้ทันที คือ ต้องให้การศึกษา โดยเริ่มต้นที่ 8 จังหวัดภาคเหนือเวลานั้น กระทรวงศึกษาธิการได้ไปสำรวจ เด็กหญิงที่จบ ป.6 และจะไม่เรียนต่อว่าก็คน พบร่วมปีประมาณ 3,000 คน ก็ไปทดลองใน 1 อำเภอโดยเรียกว่าเด็กที่จะไม่ได้เรียนต่อ 200 กว่าคนมาสัมภาษณ์ที่ล่องคน ทำไมไม่เรียนต่อ สรุนใหญ่บอกว่าไม่มีเงิน กับส่วนบุคคลไม่ได้ ซึ่งกรณีไม่ได้เรียนต่อผูกพันทางโรงเรียนให้ สรุนที่ไม่มีเงิน ผูกพันไปว่าต้องใช้เงินเท่าไหร่ เด็กตอบว่าประมาณ 3,000 บาท ผูกพันไปเพื่อน ๆ ขอเงินระดมเงิน หรือ เรียกว่าไถเงินก็ได้แล้วเอามาให้เด็กได้เรียนหนังสือ และหาโรงเรียนใหม่เด็กจนครบทั้ง 200 กว่าคน”นายอาทิตย์พรอมกับถามุกับว่า รู้เหตุผลหรือไม่ว่าทำไม่ถึงต้องให้ทุนเฉพาะเด็กหญิง จากนั้นก็เฉลยให้ฟังว่า เพราะเด็กผู้หญิงมีความเสี่ยงสูงที่อาชญากรรมจะจุ่งไปในทางที่ไม่เหมาะสมโดยง่าย ขณะที่เด็กผู้ชายยังมีทางไปโดยการไปบวช僧เเรงซึ่งไม่มีค่าใช้จ่ายแต่มีเงินยังได้เรียนด้วย

อย่างไรก็ตามจากการถามเด็ก ๆ ว่า อยากรำอาชีพอะไร ก็ได้คำตอบว่าอยากรเป็นพยาบาล
อยากรเป็นตำรวจหญิง และอยากร้ายของในเชิงทรัลหรือเป็นพนักงานโรงเรม ซึ่งตัวสำคัญคือเด็กอยากรเป็นพยาบาล

แต่เด็กกลุ่มนี้เป็นเด็กบ้านนอกส่วนมากก็สูงไม่ได้ ผมก็ไปเจรจา กับ หุ่มประดิษฐ์ เจริญชัยทวี สมัยนั้นซึ่งผมไม่จำได้ชัดนักว่าหานมีตำแหน่งอะไร แต่หานบอกว่าจะเอาเงินมาช่วย แต่ผมตอบไปว่าอย่างให้เด็กเข้าไปเรียนเป็นผู้ช่วยพยาบาล ก็ได้โควาตามาปีละ 40 กว่าคน ซึ่งทำได้ไม่กี่ปีโครงการก็หยุดไป ผมก็ยังเดินหน้าต่อไปกระตุ้นสาธารณสุข ขอโควาตามาปีละ 50 คน โดยให้เด็กด้อยโอกาสกลุ่มนี้สอบแข่งกันเอง ตอนนั้นเริ่มได้เงินจากการออกສลากกินแบ่งรัฐบาลมาแล้ว โดยรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังขณะนั้นให้ความช่วยเหลือและสนับสนุน จากแรกเริ่มผมขอให้ช่วยออกสลาก 1 วง 6 ล้านบาท พื้อเรื่องขาดคุณธรรมนตรี(ครม.)ก็ได้รับการสนับสนุนให้เพิ่มเป็น 60 ล้านบาท และรัฐบาลต่อมา ก็เพิ่มให้อีกเป็น 600 ล้าน เพื่อให้ช่วยเหลือเด็กภาคอีสานโดยไม่เฉพาะภาคเหนือเท่านั้น

ถึงวันนี้กว่า 20 ปีมาแล้ว กองทุนเสมอพัฒนาชีวิต ได้ให้ชีวิตใหม่ ให้การศึกษาแก่เด็กหูผดุงไม่น้อยกว่าแสนคน และที่สำคัญโครงการเสมอพัฒนาชีวิตยังได้รับการยกย่องและกล่าวถึงวิธีการช่วยเหลือเด็กหูผดุงในภาวะยากลำบากอย่างมากในเวทีโลก โดยครั้งหนึ่งองค์กรอนามัยโลกได้ยกให้เป็นตัวอย่างในการป้องกันเออดส์ หรือ Best Practice Innovation มาแล้ว ซึ่งนายอาทรสกอกว่าเป็นความภาคภูมิใจที่สุดเรื่องหนึ่งในชีวิต

อรุณ วนิชทวีวนัน

ขอคุณที่มาเนื้อหาจาก [เดลินิวส์](#) วันอาทิตย์ที่ 18 มีนาคม 2561